

Arrest

nr. 345 413 van 23 april 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LENS
Montoyerstraat 1
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 7 augustus 2024 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 5 maart 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“De bestreden beslissing betreft een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Het beroep lijkt onontvankelijk bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

De in artikel 29.1/ 29.2 van de Dublin III-verordening gestelde termijn van 6 maanden is verstreken.

In het wachtregister, waartoe de Raad toegang heeft, wordt ook aangegeven dat de procedure van internationale bescherming wordt verdergezet in België.

Er lijkt dan ook niet te kunnen worden vastgesteld dat de verzoekende partij nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden bijlage 26^{quater}, die ertoe strekt te stellen dat andere dan de Belgische autoriteiten verantwoordelijk zijn voor de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming en dat de verzoekende partij zich te dien einde elders dan in België dient aan te bieden.”

In casu heeft geen van de partijen, binnen de in artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking, gevraagd om te worden gehoord.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter,

A. DECUYPER, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

A. DECUYPER

M. EKKA